

Nắng Trong Ngày Sau Mưa

Cơn mưa chiều hôm qua
hoa đào tàn, rụng hết
mà nhìn kia, ngộ thiệt
trái nhú rồi...dễ thương!

Đi dạo quanh khu vườn
thấy hoa rơi buồn lắm
nhưng hôm nay trời nắng
thấy trái, đổi lòng vui...

Một phần vì nhớ người
bao giờ cũng thắm thiết
phần thì vườn xanh biếc
thấy dễ thương biết bao!

Nếu đừng nói câu nào
ai hiểu gì không nhỉ?
Hay mình phải năn nỉ:
"Nhớ Tôi Giùm Chút Đi!"

Nghĩ mông lung làm chi
tại sao mình không khóc
khi...không còn Tổ Quốc
mưa nào cuốn nó trôi?

Tại sao phải xa xôi
để nhớ về làng xóm
bóng Mẹ già lợm khộm
bước Cha già liêu xiêu?

Thèm thấy cọng khói chiều
bay trên vườn cau Ngoại
thèm một câu mừng tuổi
của mình mỗi Tết qua!

Tất cả đều rất xa
ở chân trời diệu vợi...
không biết ai có đợi
mình trở về hay không?

Nhớ lắm chớ má hồng
của ai mười bảy tuổi
Nhớ hoa vàng bên suối
dưới gót chân ai son...

*Hoa tàn thì hết hương
Đời mình tàn, hết mộng?
Viết thư hoài, hy vọng
thư cài cánh cửa trăng...*

Trần Văn Lệ